

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-5Csp/98/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121457696
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:6121457696.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Ivom Paradam v spore žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným
1) A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. XXX a 2) D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. XXX, právne zastúpených Mgr. Matúšom Mackom, advokátom, Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50 424 777, o zaplatenie sumy 14 214,26 eura s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovaným priznáva náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu, o ktorých výške bude rozhodnuté v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 23.08.2021 domáhal proti žalovaným zaplatenia sumy 14 214,26 eura s prísl. Vec bola následne dňa 05.11.2021 postúpená tunajšiemu súdu.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.12.2018 (ďalej len „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 13 800,00 eur. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 87,07 eura, ktoré boli povinní uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 22,78 eura, 4,99 % p. a. úrok za medziúver vo výške 57,39 eura a poplatok za rizikové životné poistenie vo výške 6,90 eura, pričom sa uspokojovali v poradí úroky z medziúveru, poplatok za poistenie a vklady na konto sporenia. Žalobca vklad prijatý na konto stavebného sporenia, ako splátku úroku z medziúveru a poplatok za prijatie do poistenia, preúčtoval na konto medziúveru. Uvedené preúčtovanie sa vykonávalo v súlade so zásadou poradia uspokojovania v súlade s čl. V., bod 5. 3. zmluvy o úvere. Splátky sú splatné k 15. dňu mesiaca. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. V súlade čl. V. a VI. zmluvy o úvere sa žalovaní zaviazali platiť poplatok za rizikové životné poistenie pravidelnými mesačnými platbami vo výške 6,90 eura. Žalovaný 1) prehlásil a svojim podpisom potvrdil prijatie do poistenia ako poistená osoba.

2.1 Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 03.02.2020 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané

splátky neboli doplatené, žalobca dňa 05.03.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Žalobca listom zo dňa 01.06.2021 vyzval žalovaných na plnenie, no žalovaní dlžnú sumu neuhradili.

2.2 Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 94,86 eura so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 13 800,00 eur (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 13 705,14 eura (istina). Žalovaná suma, t. j. dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (05.03.2020), predstavuje sumu vo výške 14 214,26 eura, pričom pozostáva z istiny vo výške 13 705,14 eura; z nezaplatených 4,99 % p. a. úrokov za medziúver zo sumy 13 800,00 eura do 05.03.2020 spolu vo výške 405,62 eura a z nezaplatených poplatkov za poistenie od januára 2019 do marca 2020, t. j. 15 x 6,90 eura spolu vo výške 103,50 eura. Žalobca uviedol, že v žalobe neuplatňuje sumu nezaplatených poplatkov celkovo vo výške 45,00 eura. Uvedené poplatky boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 05.03.2020 v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 05.03.2020. (14 259,26 eura – 45,00 eur = 14 214,26 eura, t. j. žalovaná suma). Žalobca uviedol, že požaduje nárok na úrok za úver vo výške 4,99 % p. a. zo sumy 13 705,14 eura od 06.03.2020 do zaplatenia, nakoľko sa vo formulári nedá špecifikovať, že maximálne požaduje tento nárok do zaplatenia, najviac však do dátumu konečnej splatnosti zmluvy o úvere, t. j. do 15.11.2048, žalobca uvedené dopĺňa v tejto časti a požiadal súd, aby tento nárok priznal ako: 4,99 % p. a. úrok za úver zo sumy 13 705,14 eura od 06.03.2020 do zaplatenia, najviac do 15.11.2048. Požadovaním predčasného splatenia úveru, úverová zmluva nezaniká, žalobca úročí istinu dohodnutým 4,99 % p. a. úrokom za úver a zároveň celý zostatok dlhu, vyčíslený ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, 5,00 % p. a. úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (t. j. od 06.03.2020).

2.3 V súvislosti s nárokom na úrok za úver po vyhlásení splatnosti, žalobca poukázal na: rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019, spis. zn. 6Cdo/113/2018, kde NS SR dal do pozornosti odvolaciemu súdu „...rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 07.09.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankciovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej splatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania. Žalobca poukázal taktiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2020, spis. zn. 5Cdo/42/2020, kde NS SR zdôrazňuje, že žiadna zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. NS SR ďalej uvádza: „...neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania....Zosplatenie je inštitúciou slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva tak nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ....dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo...“ NS SR ako dovolací súd tak dospel k záveru, že „...v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Predmetné rozhodnutie aplikoval do praxe aj Krajský súd v Bratislave, ktorý rozhodnutím zo dňa 30.06.2020, spis. zn. 8Co/268/2019, zmenil rozhodnutie Okresného súdu Malacky zo dňa 12.07.2019, spis. zn. 27Csp/239/2017 – kde Okresný súd Malacky nepriznal žalobcovi nárok na riadny úrok po splatnosti tak, že Krajský súd v Bratislave s odkazom na predmetné rozhodnutie NS SR zo dňa 16.06.2020, tento nárok na úrok za úver po splatnosti žalobcovi riadne priznal.

3. Žalovaní k žalobe uviedli, že sú toho názoru, že zo strany veriteľa, teda žalobcu ako poskytovateľa spotrebiteľského úveru nedošlo pri poskytovaní predmetného úveru k zachovaniu odbornej starostlivosti a skúmania bonity žalovaných. Túto námietku vzniesli, resp. prezentovali už na pojednávaní dňa 15.02.2023 a súd dal žalobcovi možnosť zaujať k tejto argumentácii stanovisko. Žalobca vo svojom vyjadrení, ktoré bolo žalovaným následne súdom preposlané spolu s prílohami uviedli, že vlastne predmetný spotrebiteľský úver bol žalovaným poskytnutý na splatenie ďalších dvoch už existujúcich spotrebiteľských úverov a ich platobná disciplína u pôvodného veriteľa bola zachovaná, resp. dobrá a z

toho dôvodu mali za to, že postupovali s odbornou starostlivosťou. Toto však nie je pravda, keďže § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa ukladá veriteľovi povinnosť pri uzatváraní spotrebiteľského úveru skúmať platobnú bonitu svojich klientov a to nie tak, že preverí ich nejakú platobnú disciplínu pôvodného veriteľa, ale veriteľ má skúmať príjem spotrebiteľov, ich výdavky, ich rodinný stav a taktiež má prihliadnúť na informácie, ktoré získa z príslušných databáz, avšak v tomto prípade ani jednu z daných skutočností žalobca nepreukázal, resp. nepreukázal, že z ich strany pri poskytovaní tohto spotrebiteľského úveru bola splnená, teda boli toho názoru, že žalobca pri poskytovaní spotrebiteľského úveru nezachoval odbornú starostlivosť, nepostupoval s odbornou starostlivosťou a z toho dôvodu s poukazom na § 11 zákona o ochrane spotrebiteľa nemohol vyhlásiť predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru a tento spotrebiteľský úver taktiež je bezúročný a bez poplatkov, keďže postup zo strany veriteľa je možné hodnotiť ako hrubé porušenie povinnosti ustanovenej v § 7. Keďže teda nemohlo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru je evidentné, že žalobcom požadovaná suma je predčasne zažalovaná, pretože konečná splatnosť spotrebiteľského úveru v tomto prípade mala nastať v roku 2048, čo vyplýva z úverovej zmluvy. Vzhľadom na to, že táto žalovaná suma zložená z istiny, ktorej splatnosť nastane až do budúca vzhľadom na to, že nemohlo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti je potrebné pre takúto žalobu žalobcu zamietnuť v celom rozsahu a v tomto smere poukázal, resp. citoval z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp/20/2020 zo dňa 23.09.2020, ktorý v bode 15 uvádza: „Ak nedošlo k zosplateniu celého úveru žalobca nemôže žiadať zaplatenie ešte nesplatených splátok. Konečná splatnosť predmetného úveru bola dojednaná na 2024, a teda úverový vzťah naďalej trvá. V súlade so zásadou kontradiktórnosti konania nie je úlohou súdu zisťovať a robiť skutkové závery na základe vlastnej iniciatívy. Bolo by porušením aj zásady rovnosti strán sporu (a to najmä v prípade spotrebiteľskej veci), ak by súd tvoril skutkové tvrdenia za žalobcu, t. j. ak by vyhladával v listinných dôkazoch skutočnosti, ktoré má žalobca tvrdiť. Z tohto dôvodu odvolacia námietka žalobcu v odvolacom konaní v zmysle, že ak bol súd toho názoru, že nedošlo k zosplateniu úveru, mal mu priznať aspoň nezaplatené splatné splátky neobstojí. Súd prvej inštancie preto správne zamietol žalobu v celom rozsahu.“ Vzhľadom na citovanú časť tohto rozhodnutia je evidentné, že sa jedná o obdobnú vec, obdobnú skutkovú vec ako v danom prípade a boli toho názoru, že nie je úlohou ani žalovaných ani súdu robiť za žalobcu nejaké korektúry, korekcie žaloby, a preto by mal súd žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 2637434 9 05 zo dňa 05.12.2018, Pristúpením k poisťovnej zmluve pre RŽP zo dňa 14.11.2018, Všeobecnými podmienkami pre zmluvy o stavebnom sporení, Upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti z 03.02.2020 + doručenky, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 05.03.2020 + doručenky, Predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu z 01.06.2021 + doručenky, Výpočtom zostatku splácania úveru zo dňa 07.12.2018, číslo úveru 5136969091 a Výpočtom zostatku splácania úveru zo dňa 07.12.2018, číslo úveru 1728665132.

5. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (05.12.2018) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

6. Podľa § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

8. Podľa § 54 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 54 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

11. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“

13. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.“

14. Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

15. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

16. Podľa § 187 ods. 1, 2 CSP za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

17. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

18. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

19. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver okrem prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver povinný zohľadniť aj príjmy,

výdavky a rodinný stav spotrebiteľa. Tieto skutočnosti je veriteľ povinný zisťovať od spotrebiteľa, ktorý je povinný pravdivo uviesť požadované údaje, avšak veriteľ sa nemôže obmedziť len na tvrdenia uvádzané spotrebiteľom, je povinný spotrebiteľom uvedené údaje náležite overiť. Či došlo k relevantnému overeniu príjmov, výdavkov a rodinného stavu, žalobca nepreukázal aj keď na to bol vyzvaný.

20. Keďže § 7 ods. 1 ZoSÚ ukladá veriteľovi povinnosť pri uzatváraní spotrebiteľského úveru skúmať platobnú bonitu svojich klientov a to nie tak, že preverí ich nejakú platobnú disciplínu pôvodného veriteľa ale veriteľ má skúmať príjem spotrebiteľov, ich výdavky, ich rodinný stav a taktiež má prihliadnuť na informácie, ktoré získa z príslušných databáz, avšak v tomto prípade ani jednu z daných skutočností žalobca nepreukázal, resp. nepreukázal, že zo strany žalovaných pri poskytovaní tohto spotrebiteľského úveru bola splnená, teda súd je toho názoru, že žalobca pri poskytovaní spotrebiteľského úveru nezachoval odbornú starostlivosť, nepostupoval s odbornou starostlivosťou a z toho dôvodu s poukazom na § 11 ZoSÚ nemohol vyhlásiť predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru a tento spotrebiteľský úver taktiež je bezúročný a bez poplatkov, keďže postup zo strany veriteľa je možné hodnotiť ako hrubé porušenie povinnosti ustanovenej v § 7 ods. 1 ZoSÚ.

21. Súd zdôrazňuje, že strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých a vykonaných dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

22. Keďže zo strany žalobcu došlo k porušeniu povinnosti uloženej mu v § 7 ods. 1 ZoSÚ, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, inak povedané nemôže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatnil splátky, ktorých splatnosť z dôvodu neplatného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ešte nenastala. Konečná splatnosť predmetného úveru bola dojednaná na 15.11.2048, a teda úverový vzťah naďalej trvá. V prevažnej väčšine sa súdu javí, že žaloba žalobcu je v tomto čase podaná predčasne. Žalobca by teoreticky mal nárok na zaplatenie splátok, ktorých splatnosť už nastala, avšak v tomto smere bol žalobca pasívny (nenavrhol úpravu žaloby), a preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. V súlade so zásadou kontradiktórnosti konania nie je úlohou súdu zisťovať a robiť skutkové závery na základe vlastnej iniciatívy. Bolo by porušením aj zásady rovnosti strán sporu (a to najmä v prípade spotrebiteľskej veci), ak by súd tvoril skutkové tvrdenia za žalobcu, t. j. ak by vyhľadával v listinných dôkazoch skutočnosti, ktoré má žalobca tvrdiť (bod 15 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp/20/2020 zo dňa 23.09.2020).

23. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Súd priznal žalovaným náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu, pretože mali plný úspech vo veci a uplatnili si ich náhradu. O ich výške súd rozhodne v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Len do uplynutia lehoty na podanie odvolania môže odvolateľ rozšíriť rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda ako aj meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.